

ydelse leveret af det offentlige, så er det, fordi vi har den grundlæggende indstilling, at ældre mennesker er myndige, selvstændige personer, som skal have ret til at træffe et selvstændigt valg om, hvem der skal levere ydelsen, når de er kommet i den situation, at de ikke længere kan klare sig selv, men har behov for, at det offentlige tager hånd om nogle ydelser og nogle områder, som de skal have hjælp til.

Der mener vi sådan set, det er rimeligt, at det er den ældre selv, der har retten til at vælge, hvem der skal levere den ydelse, som det offentlige har lavet visitationen til. Det er forstået på den måde, at man fra kommunens side er inde og sikre, hvad det er for et niveau, som vi vurderer det er rimeligt at den enkelte ældre skal have, men at det derefter er den enkelte ældre selv, der vurderer, hvem der så skal levere servicen.

Kl. 18.45

For at sikre det er der faktisk på baggrund af de sidste tal, som Den Sociale Ankestyrelse har offentliggjort i slutningen af år 2005, nu oppe på at være 79 pct. af alle kommuner, der har tilbud om valgfrihed. Det er faktisk sådan, at 21 pct. helt eller delvis har valgt at få leveret den hjemmeservice, de får, fra et privat selskab, 7 pct. helt, 14 pct. delvis, og det er glædeligt at se, at så meget som 83 pct. af de ældre er tilfredse med den hjemmehjælp, de modtager. Det er da lidt interessant.

Ud af dem, der har valgt en privat hjemmehjælp, er der altså 88 pct., der er meget tilfredse eller tilfredse. Der er altså en højere andel af tilfredshed, når man har et frit valg-system, hvor ældre kan vælge frit, hvem det er, der kommer.

For mig at se er der mange måder at opgøre kvalitet på. Der er mange måder, man kan gøre det, man kan måle det, man kan sætte det i system på, men som liberal har jeg også et ret subjektivt kriterium, som jeg jo synes vi skal holde fast i, nemlig tilfredsheden. Er borgerne tilfredse, måske ikke med antallet af timer, men så med den service, de får?

Det, vi kan se, er, at den valgfrihed, der er kommet, har givet en højere tilfredshed. På trods af, at de, der får leveret servicen fra den offentlige side, har en høj tilfredshed – det skyldes jo, at der er utrolig mange dygtige og engagerede offentligt ansatte hjemmehjælpere – så kan vi se, at der endda er en endnu højere grad af tilfredshed hos dem, der får leveret fra private selskaber.

Jeg synes, det er glædeligt, at det er sådan. Jeg synes, det er glædeligt, at der er kommet en

valgfrihed, og det, som lovforslaget her så lægger op til på dette område, er naturligvis, at der bliver lavet en ligelig konkurrencesituation. For ideen er jo ikke, som hr. Morten Homann siger, at vi nu går ud og siger, at de, der kan lide chokoladeis, får lavere afgift på chokoladeis. Næ, hvis man endelig skal tage hr. Morten Homanns kærlighed for chokoladeis som eksempel, så er sagen jo den, at vi så skulle have sagt, at det offentlige har besluttet, at der skal udleveres chokoladeis. Man kan enten vælge den fra den offentlige leverandør af chokoladeis eller fra den private, men den private skal så bare have en ringere konkurrencesituation. Det var det, der var tilfældet her. Der er i dag en ringere konkurrencesituation for private leverandører, og det laver vi om på.

Derfor er det, at vi ændrer momsreglerne, og det betyder jo så, som det er sagt, at der er en offentlig udgift på 40 mio. kr. og dermed på den anden side, at der er en erhvervsøkonomisk gevinst ved, at vi dermed får skabt en ligestilling af konkurrencen og dermed en gevinst til de private leverandører.

Jeg er glad for de positive kommentarer, der er til spørgsmålet omkring kunstmoms. Jeg vil straks give roserne for ideen til forslaget videre til kulturministeren, som er kommet med forslaget. Til fru Lene Jensens bemærkninger omkring videokunst og andet er det her rammerne, der ligger inden for sjette momsdirektiv, og en eventuel udvidelse af muligheden for at få andre kunstarter ind vil afhænge af, hvorvidt sjette momsdirektiv bliver afløst af et – må jeg gætte – syvende momsdirektiv, der måske, måske ikke giver andre muligheder.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Det var anderledes ærlig snak, der kom fra skatteministeren her, for det her handler jo om, at regeringens ønsker, at der skal være et marked for privat velfærd, for privat ældrepleje og hjemmehjælp.

Kan ministeren ikke bekræfte, at det, der jo kommer ud af, at man så bruger 40 mio. kr. på det her punkt, ikke er, at man får flere hjemmehjælpstimer, men at man bruger kræfter på at få det her marked i gang, og at man i og for sig lige så godt kunne have brugt de 40 mio. kr. på at ansætte flere hjemmehjælpere, hvis det faktisk var det, man ønskede?